

В е ш к

**Беларускага дзяржаўнага
педагагічнага ўніверсітэта**

1

2003

Весці

БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА ПЕДАГАГІЧНАГА
УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ МАКСІМА ТАНКА

№ 1 (35) 2003

Штоквартальны
навукова-метадычны часопіс
Выдаецца з чэрвеня 1994 г.

З м е с т

Галоўны рэдактар:
Л. Н. Ціханаў

Рэдакцыйная камегія:

Н. Г. Алоўнікава
Г. А. Баўтута
В. А. Бондар
(нам. галоўнага
рэдактара)
Ю. А. Быкадорай
(нам. галоўнага
рэдактара)
А. М. Вітчанка
К. У. Гаўрылавец
А. А. Гіруцкі
Т. А. Грыгор'ева
Я. Л. Каламінскі
Л. А. Кандыбівіч
Н. І. Копысав
(адказны сакратар)
Г. А. Крамер
І. А. Нові
А. У. Рудзія
М. Т. Стэльмашук
В. Г. Фамін
Г. Г. Федарук
І. І. Цыркун
Л. Б. Шнэперман
У. А. Якавенка
М. С. Яўневіч

Адрас рэдакцыі:
220007, Мінск,
вул. Магілёўская, 37,
пакой 124,
тэл. 219-78-12

Педагогіка

Бондар В. А., Рацько А. Ф. Некаторыя проблемы падрыхтоўкі навукова-педагагічных кадраў вышэйшай вучыліщы ў БДПУ і шляхі іх вырашэння	3
Таўгень I. А., Пятроў С. В. Вытворчы адносін настаўнікаў сяродніх школ да выкарыстання тэхналогій наставнічага навучання	10
Скарабагатава I. У. Праблема падрыхтоўкі студэнтаў да авало- дання канцептуалізацыяй як кампаненту інавацыйнай дзейнасці	14
Андарала I. А. Завочная вучэбная педагогічная адукацыя: гісторыя развіцця праблем	18
Цітавец Т. Я. Наглядовы тэкст і педагогічныя зносіны на замежнай мове як сродак працэсіяльнага росту будучых настаўнікаў	23
Якулева Н. У. Этычныя і псіхалагічныя асновы педагогічнай ацэнкі	28
Міхневіч А. А. Ідэнтыфікацыя асобы са сваёй нацыяй як педагогічна праблема	36
Праданоў Г. Форміраванне здоровага образа жыція у младшего школьника	43
Козель А. Р. Асаблівасці рэалізацыі пераемнасці пры навучанні хіміі службовай падрыхтоўчага аддзялення і студэнтаў Міністэрства вышэйшай навучальнай установы	46

Псіхалогія

Каламінскі I. М. Праблема самарэалізацыі дарослага чалавека: алянцы і сутнасць феномена самарэалізацыі	52
Бакуновіч М. Ф. Спецыфіка матываў вучэбнай дзейнасці студэнтаў I курса	59
Вержыбок Г. У. Тэарэтычныя канструкты псіхалогіі полу	64
Калашнікава I. М. Асаблівасці самарэалізацыі дарослага чалавека ..	73
Радчыкова Н. П. Вымярэнне тыпічнасці семантычных катэгорый ..	79

Дэфекталогія

Мамонька В. У. Карэктыйная работа па фарміраванні камунікатыўных умений у старэйшых дашкольнікаў з парушэннямі інтэлекту ў працэсе спартыўна-гульнявой дзейнасці	84
Гіруцкій И. А. Коррекцыйная работа по развитию словесных ассо- циаций у детей с первичной интеллектуальной недостаточностью ..	89

Мовазнаўства

Васілеўская А. С. Моўныя лейтматывы ў мастацкай прозе	94
Літвінкова Е. В. Коннотативные морфемы как средство создания экспрессивности поэтического текста	98
Машканцева С. В. Прагматика как раздел семиотики	101
Балыш Ю. А. Стилістическая характеристика языка низких социальных слоев населения Франции	107
Яскевіч Н. В. Принципы подачи зооморфизмов в словарях	111

Літаратуразнаўства

Заяц Н. В. Узаемадзеянне эпічнага і лірычнага ў паэме Васіля Зуёнка «Маўчанне травы»	117
---	-----

H. П. Радчыкава

ВЫМЯРЭННЕ ТЫПІЧНАСЦІ СЕМАНТЫЧНЫХ КАТЭГОРЫЙ

У другой палове ХХ ст. у кагнітыўнай псіхалогіі ўзмацнялася цікаласць да праблемы катэгарызацыі, менавіта да выяўлення асноўных прынцыпаў, правілаў і алгарытмаў, пя якіх фарміруе паняцці і суадносіць іх з аб'ектамі рэалічнага свету. Гэтая цікаласць узникла дзякуючы шэрагу эксперыментальных знаходак, якія, як здавалася, супярэчылі існуючым тэорыям. Адной з такіх знаходак было вызначэнне таго, што юдзі па-рознаму ацэньваюць тыпічнасць розных прадстаўнікоў (членаў) катэгорыі. Б. Берлін і П. Кі [5] знайшлі, што колеры, якія людзі лічаць найбольш тыпічнымі, — гэта факальныя колеры. Усе астатнія колеры разглядаюцца на падставе ўладабенства з факальнымі. Э. Рош [9] атрымала той жа эфект для прыродных семантычных катэгорый (напрыклад, *птушка*, *собакі*, *мэбля*), Дж. Лэйкоф [7] — для лінгвістычных катэгорый. Дадзеныя вынікі прывялі да

ўзнікнення ідэі аб tym, што найбольш тыпічныя прадстаўнікі катэгорыі адигryваюць спецыяльную ролю ў працэсе катэгарызацыі. Былі вылучаны іх наступныя якасці.

- Градыент тыпічнасці — добры паказчык часу катэгарызацыі. Напрыклад, у задачы распознавання аб'ектаў больш тыпічных члены катэгорыі пазнаюцца хутчэй, чым менш тыпічныя [7, 9, 13—14].
- Тыпічныя прадстаўнікі звычайна называюцца першымі, калі падыспытных просяць пералічыць членаў катэгорый [3].
- Калі падыспытным трэба намаляваць прадстаўніка катэгорыі, яны звычайна выбіраюць найбольш тыпічных [12].
- Дзеці спачатку вылучаюць найбольш тыпічных прадстаўнікоў [9].
- Тыпічныя прадстаўнікі служаць кагнітыўным і рэферэнтнымі крапкамі [10]. Напрыклад, людзі маюць тэнденцыю казаць хутчэй «Эліпс — гэта амаль круг», чым «Кул — гэта амаль эліпс». Круг з'яўляецца больш тыпічным прадстаўніком і таму служыць рэферэнтнай крапкай.
- Тыпічныя катэгорыі маюць найменшую колькасць якасцяў (характарыстык), агульных з іншымі членамі катэгорый [11].

Менавіта таму тыпічнасць зараічыцца важнай пераменнай арганізыцыі семантычнай памяці члена выкарыстоўваеца ў даследаваннях. Тым не менш заўважана, што эффект тыпічнасці залежыць ад культурных і моных асаблівасцяў [1—2], таму немагчыма выкарыстоўваць нарматыўныя даныя, якія былі атрыманы у некаторай краіне, для прывядзення даследаванняў у іншай. Мэта артыкуула — атрымаць даныя па тыпічнасці для беларускай вэбаркі, якія можна выкарыстоўваць у якасці нарматыўных.

Падыспытны. У эксперыменте прынялі ўдзел 280 чалавек — 245 дзяўчын і 35 чонакоў. 274 чалавек былі студэнтамі II і III курсаў дзейнай, вячэрняй і завочнай форм навучання факультэтаў: фарматковых класаў; псіхалогіі; прыродазнаўства БДПУ; 6 чалавек — аспіранты і маладыя супрацоўнікі факультэта псіхалогіі БДПУ.

Матэрыялы і абліччыўнне. Для кожнага падыспытнага быў падрыхтаваны буклет, які складаўся з 4—6 старонак фармата А4. На першай старонцы буклета змешчана інструкцыя, ў якой падыспытных прасілі ацаніць пералічаных прадстаўнікоў катэгорыі па сямібалльной шкале, дзе «7» значыць, што гэты прыклад з'яўляецца вельмі тыпічным прадстаўніком катэгорыі, а «1» — вельмі нетыпічным ці ўвогуле не з'яўляецца ім. Дадзеная інструкцыя паўтарала інструкцыю эксперымантаў І. Е. Высокава і Д. В. Люсіна [2], а таксама Э. Рош [9] з мэтай стварэння, па магчымасці, адноўкавых умоў тэсціравання.

Астатнія старонкі буклета змяшчалі назвы некаторых катэгорый, надрукаваныя ўверсе лістка буйным кегелем, і спіс

прадстаўнікоў прыведзенай катэгорыі ў алфавітным парядку. Побач з кожным словам пакінута спецыяльнае месца для ацэнкі тыпічнасці, якую павінен быў даць падыспытны.

У кожны буклет уваходіла ад трох да пяці катэгорый для ацэнкі. Гэта рабілася для таго, каб паменшыць час, неабходны для правядзення эксперыменту, і перашкодзіць стомленасці падыспытных уплываць на ацэнкі. Для кожнага падыспытнага парадак праходжання катэгорый у буклете быў выпадковым.

Працэдура. Удзельнічалі чатыры групы падыспытных коласцю па 70 чалавек у кожнай. Кожная группа атрымала свой від буклета з вызначанымі катэгорыямі. Такім чынам, кожны прадстаўнік кожнай катэгорыі быў ацэнены 70 падыспытнымі. Падрыхтаваныя матэрыялы распаўсюджваліся ў вялікіх групах удзельнікаў (да 25 чалавек) ці індывідуальна. Па чыслы падыспытных знаёміліся з інструкцыяй. Пасля ўдакладненні дэталей удзельнікі пачыналі ацэньваць тыпічнасць. Час выкананне задання не абмяжоўваўся. Эксперымент займаў не больш за 15 хвілін.

Вынікі і абмеркаванне. Для кожнага прадстаўніка кожнай катэгорыі падлічваліся паказчыкі тыпічнасці шляхам усераднення ацэнак усіх падыспытных. Надзвычайнае вымярэнне правяралася шляхам падліку каэфіцыента карэляацыі Пірсана паміж сярэднімі ацэнкамі дзвюх выпадковых полаў выбаркі (табл.). Унутраная ўзгодненасць атрыманых даных аказалася высокай і параўнальнай з вынікамі іншых аналагічных даследаванняў — расійскіх [2], амерыканскіх [4] і англійскіх [6]. Толькі для катэгорый «прафесія» і «хвароба» паказчыкі надзвычайнае былі менш чым 0,9. Потым падлічваліся паказчыкі ўзгодненасці з прадуктыўнай частотнасцю (пераменна, якая вызначаецца шляхам падліку прыкладаў, якіх катэгорыі за абмежаваны час [3]). Гэтыя паказчыкі былі намнога меншымі за ўнутраную ўзгодненасць (табл.). Падлічваліся і паказчыкі рангавай карэляацыі Спірмана, а таксама менавіта гэты каэфіцыент карэляацыі дазваляе апраўнаць парадак паслядоўнасці прыкладаў катэгорый без ліку ўбсалютных значэнняў. Хаця гэтыя каэфіцыенты аказаліся ў сярэднім вышэй (найменшы роўны 0,44, а найвыялікшы — 0,86), тоны не дасягнулі ўзроўню ўнутранай узгодненасці даных.

Выкладзенае пацвярджае, што ў даследаваннях, дзе выкарыстоўваецца тыпічнасць розных членаў катэгорыі, варта абавязацца на прамое вымярэнне тыпічнасці, а не на звязаныя з тыпічнасцю іншыя пераменныя.

Вывады

Даныя па тыпічнасці з вялікай унутранай узгодненасцю можна выкарыстоўваць у якасці нарматыўных пры даследаванні семантычнай памяці. Нарматыўнасць не азначае шырокай

Табліца

**Паказчыкі ўнутранай узгодненасці і ўзгодненасці
з прадуктыўнай частотнасцю 17 семантычных катэгорый**

	Унутраная узгодненасць	Узгодненасць з частотнасцю	
		Каэфіцыент карэля- цыі Пірсаны	Каэфіцыент карэ- ляцыі Спірамана
Хвароба	0,83	0,64	0,56
Дрэва	0,94	0,76	0,86
Ежа	0,90	0,53	0,52
Мэбля	0,93	0,63	0,65
Музычны інструмент	0,98	0,65	0,65
Насякомае	0,93	0,55	0,73
Навука	0,93	0,50	0,75
Гародніна	0,97	0,71	0,85
Вопратка	0,98	0,41	0,46
Зброя	0,95	0,49	0,64
Посуд	0,92	0,38	0,75
Прафесія	0,89	0,49	0,44
Птушка	0,91	0,56	0,69
Рыба	0,97	0,44	0,66
Транспарт	0,98	0,50	0,68
Садавіна	0,97	0,73	0,86
Кветка	0,96	0,67	0,85

рэпрэзентатыўнасці атрыманых даных, аднак дае магчымасць выкарыстоўваць як на падобных выбарках падыспытных. Узгодненасць з прадуктыўнай частотнасцю аказалася высокай, але не заўсёды дасягала выніятага парога надзеінасці, што знаходзіцца ў згодзе з вынікамі аналагічных даследаванняў і сведчыць аб тым, што гэтыя пераменные не ўзаемазамяняльныя.

ЛІТАРАТУРА

1. Высоков И. Е., Люсин Д. В. Внутренняя структура естественных категорий: продуктивная частотность // Психологический журнал. 1997. Т. 18. № 4. С. 69—77.
2. Высоков И. Е., Люсин Д. В. Внутренняя структура естественных категорий: типичность // Психологический журнал. 1998. Т. 19. № 6. С. 103—111.
3. Радчикова Н. П. Внутренняя и гендерная согласованность норм производственной частотности для Беларуси // Труды III Международной конференции «Женщина. Образование. Демократия». Минск, 2001.
4. Battig W. F., Montague W. E. Category norms for verbal items in 56 categories: A replication and extension of Connecticut Category Norms. J. Exp. Psychol. Monograph, 1969. Vol. 80. № 3. Pt. 2.
5. Berlin B., Kay P. Basic colour terms: Their universality and evolution. Berkeley, CA: Univ. of California Press, 1969.

6. Hampton J. A., Gardiner M. M. Measures of internal category structure: A correlational analyses of normative data. *British J. Psychol.* 1983. Vol. 74. P. 491—516.
7. Lakoff G. (1987) Women, Fire, and Dangerous Things: What Categories Reveal about the Mind. Chicago: University of Chicago Press.
8. Mervis C. B., Catlin J., Rosch E. (1976) relationship among goodness-of-example, category norms, and word frequency. *Bulletin of the psychonomic society*, 7: 283—284.
9. Rosch E. H. (1973) Natural categories. *Cognitive Psychology*, 4: 323—350.
10. Rosch E. H. (1975) Cognitive representations of semantic categories. *Journal of Experimental Psychology: General*, 104: 192—223.
11. Rosch E. H., Mervis C. (1975) Family resemblance: Studies in the internal structure of categories. *Cognitive psychology*, 7: 573—605
12. Rosch E. H., Simpson C, & Miller R. S. (1976) Structural bases of typicality effects. *Journal of Experimental Psychology: Human Perception and Performance*, 2: 491—502.
13. Smith E. E. (1978) Theories of semantic memory. In W.K. Estes (Ed.), *Handbook of learning and cognitive processes* (Vol. 6). Hillside, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
14. Smith E. E., Medin D. L. (1981) Categories and concepts. Harvard University Press.

SUMMARY

According to the aim of the paper typicality of various exemplars of 17 semantic categories (illness, food, tree, furniture, musical instrument, insect, science, vegetable, clothes, weapon, dish, profession, bird, fish, transport, fruit, flower) was measured. This fact gives us the possibility to use the material with the similar age groups (adults, students). This correspondence appeared to be less than internal correspondence (reliability) of the data. It means that in the research connected with the typicality of category member, it is better to use the direct measurements of typicality than other similar variables.